

Poznań, dnia 16 października 2024 r.

St.P/21/2024

Pani
Paulina Henning-Kłoska
Minister Klimatu i Środowiska

Ministerstwo Klimatu i Środowiska
ul. Wawelska 52/54
00-922 Warszawa

Szanowna Pani Minister,

w nawiązaniu do spotkania, które miało miejsce 16 września 2024 w Ministerstwie Klimatu i Środowiska, przedstawiamy w szerszej formie wyzwania z jakimi zmagają się nasi producenci. Jednym z najważniejszych jest problem z interpretacją prawa w zakresie metod postępowania z pozostałościami z produkcji płyt drewnopochodnych. Proces technologiczny powszechnie stosowany na świecie w zakładach wytwarzających płyty drewnopochodne został ukształtowany w ten sposób, że pozostałości z produkcji płyt są wykorzystywane jako paliwo do produkcji ciepła, które z kolei służy do osuszania rozdrobnionego drewna jako surowca do produkcji płyt.

Stoimy na stanowisku, że produkty te mogą być spalane bez szkody dla środowiska w specjalistycznych, przeznaczonych do tego celu instalacjach, jakimi dysponuje przemysł płyt drewnopochodnych.

Za czasów poprzednich rządów wielokrotnie podejmowane z naszej strony działania oraz próby rozwiązania tego tematu pozostawały bez skutku. Mamy nadzieję, że współpraca z obecnymi władzami Ministerstwa Klimatu i Środowiska pozwoli na wyjście z impasu.

Uznanie pozostałości z produkcji płyt drewnopochodnych, w tym pyłu drzewnego jako biomasy, rozwiązałoby problem z interpretacją prawa i jednoznacznie określiło zasady funkcjonowania zakładów wytwarzających płyty drewnopochodne oraz większości firm produkujących meble.

Zwracamy uwagę, że w innych państwach UE na podstawie m.in. **konkluzji BAT** dla przemysłu płyt drewnopochodnych oraz **Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 w sprawie emisji przemysłowych**, uznaje się za biomasę także takie odpady drewna, które nie są wyłącznie czystym drewnem pod warunkiem, że nie zawierają w swoim składzie związków chlorowcoorganicznych czy metali ciężkich, wprowadzanych w procesach powlekania lub impregnowania. Tak też jest w naszym przypadku. Odpady drewna wykorzystywane w procesie technologicznym do produkcji ciepła nie zawierają związków chlorowcopochodnych ani metali ciężkich, jak również nie pochodzą z budów, remontów czy rozbiórki obiektów budowlanych, czy infrastruktury drogowej (szerzej na temat aspektów prawnych – vide załącznik do niniejszego pisma).

Wielokrotnie deklarowaliśmy chęć podjęcia wspólnych działań w celu ustanowienia jasnych standardów postępowania dla branży płyt drewnopochodnych w zakresie spalania biopaliw stałych i wykorzystywania drewna poużytkowego.

Przedstawiamy poniżej konkretne argumenty naszej branży wskazujące na to, że energetyczne wykorzystanie pyłu w instalacjach producentów płyt drewnopochodnych jest bezpieczne dla środowiska:

- pył drzewny pochodzący z produkcji płyt drewnopochodnych **spełnia wszystkie istotne wymagania**, w tym prawne, w zakresie produktu ubocznego, ochrony środowiska oraz życia i zdrowia ludzi, dla określonego jego wykorzystania,
- pył drzewny pochodzący z produkcji płyt drewnopochodnych jest materiałem **pochodzenia naturalnego (prawie całkowita biodegradowalność - ok. 98%)**, który może być bezpiecznie stosowany jako **biopaliwo** stałe w obiektach przemysłowych instalacji produkcji płyt drewnopochodnych,
- skład pierwiastkowy pyłu pochodzącego z produkcji płyt drewnopochodnych jest identyczny z czystym drewnem,
- potwierdzeniem tego, że wykorzystanie pyłu z produkcji płyt drewnopochodnych **nie prowadzi do ogólnych negatywnych oddziaływań na środowisko**, życie lub zdrowie ludzi, są raporty z badania emisji z instalacji przemysłowych, raporty o stanie środowiska dla rejonów, gdzie występuje przemysł oraz wskazania automatycznych stacji monitoringu powietrza nadzorowanych przez GIOŚ,
- spalanie pyłu z produkcji płyt drewnopochodnych nie prowadzi do ogólnych negatywnych oddziaływań na środowisko, życie lub zdrowie ludzi w przypadku **ich wykorzystania jako biopaliwa w specjalistycznych instalacjach energetycznego spalania paliw, jakie stosowane są w przemyśle płyt drewnopochodnych w Polsce i w całej Unii Europejskiej. Proces spalania odbywający się w temperaturach od 850 °C do 1200 °C gwarantuje całkowity rozkład termiczny komponentów dodawanych do płyt, który następuje już od 400 °C.** Już od tej temperatury następuje rozkład formaldehydu - emitowane są podstawowe produkty spalania NO_x, CO, CO₂ i H₂O). W palnikach suszarni/pieców biomasowych następuje całkowite spalanie pyłu. Taka technologia jest powszechnie używana na całym świecie.
- wykorzystanie pyłów z produkcji płyt drewnopochodnych w całości jako biopaliwa w specjalistycznych instalacjach w naszej branży, posiadających pozwolenia zintegrowane, eliminuje możliwość ich wykorzystania do produkcji pelletów i brykietów kierowanych na rynek odbiorców indywidualnych.

Reasumując, w czasie spalania pyłów drzewnych w wysokich temperaturach (powyżej 850 °C), do atmosfery nie przedostają się szkodliwe substancje, o których często mówi się w kontekście spalania pyłu. Należy podkreślić, iż gazy odlotowe z instalacji energetycznych (wytwarzających ciepło) wykorzystywane są w znakomitej większości przypadków również do suszenia materiału drzewnego w suszarniach, gdzie bezpośrednio mają kontakt z suszonym surowcem. Następnie są one oczyszczane przez urządzenia ochrony powietrza określone w konkluzjach BAT, np. mokre elektrofiltre kondensacyjne, bioelektrofiltre mokre, UTWS-y, **co stanowi najlepsze dostępne techniki BAT dla tego typu instalacji (por. BAT 17)**. Są to najbardziej bezpieczne i nowoczesne instalacje oczyszczające powietrze, w które zakłady płyt drewnopochodnych inwestują miliony złotych.

Energetyczne wykorzystanie pyłu drzewnego i innych odpadów biomasowych w miejscu wytworzenia, stanowi, zgodnie z konkluzjami BAT, najlepszą dostępną technikę w odniesieniu do produkcji płyt drewnopochodnych (**por. BAT 11**). Ponadto, w zakładach wytwarzających płyty drewnopochodne

emisja monitorowana jest zgodnie z wymaganiami określonymi w konkluzjach BAT, a co za tym idzie zgodnie z wydawanymi pozwoleniami zintegrowanymi.

W funkcjonujących na terenie Europy instalacjach do produkcji płyt drewnopochodnych powstają w znacznych ilościach produkty uboczne w postaci pyłu, włókna drzewnego, kory (średnio kilkadziesiąt tysięcy ton rocznie w jednym zakładzie produkcyjnym). Produkty te, z uwagi na ich wysoką wartość kaloryczną (kora 8-10 MJ/kg, pył drzewny 16-17 MJ/kg), są powszechnie odzyskiwane energetycznie (zgodnie z konkluzjami BAT) w obiektach energetycznego spalania paliw, to jest w piecach na biomase, spełniających standardy emisji dla kotłów energetycznego spalania paliw (wyposażonych w ruszty posuwowe oraz często również w palniki pyłowe) lub w palnikach suszarni wiórów drzewnych i włókna drzewnego, po których gazy muszą spełniać od listopada 2019 r. standardy emisji zgodne z konkluzjami BAT (BAT-AEL).

W instalacjach produkcji płyt drewnopochodnych na terenie Europy spalanie powyżej wymienionych ubocznych produktów procesu produkcyjnego nie uznaje się jako spalanie odpadów, zaś instalacje, w których te procesy zachodzą, nie stanowią „spalarni” odpadów.

Stosowana w Europie technologia jest **bezodpadowa**, to znaczy nie istnieje konieczność unieszkodliwiania produktów ubocznych poza terenem instalacji. Dodatkowo, dzięki energetycznemu zagospodarowaniu produktów ubocznych, wyeliminowano spalanie znacznych ilości paliw kopalnych, na przykład mazutu i innych olejów opałowych czy też węgla i gazu ziemnego, co skutkuje znaczącym obniżeniem emisji kopalnego CO₂. Takie działania jednoznacznie wpisują się w ogólnoswiatową politykę redukcji emisji dwutlenku węgla. Zwiększa się również bezpieczeństwo energetyczne, dzięki urozmaiceniu wykorzystywanego w procesach produkcyjnych miks paliwowego.

Dotychczasowe stanowisko Ministerstwa Klimatu i Środowiska oraz Głównego Inspektora Ochrony Środowiska stoi w sprzeczności z ww. konkluzjami BAT co do traktowania np. pyłu i włókna drzewnego oraz kory z procesów produkcji wyrobów drewnopochodnych jako produktów ubocznych i wskazanej w BAT 12 konieczności ich energetycznego wykorzystania na terenie instalacji.

Zaklasyfikowanie drzewnych pozostałości poprodukcyjnych, w tym pyłów drzewnych jako odpadów, a w szczególności odpadów nieuznawanych za biomasę, spowodowałoby konieczność ich utylizacji w spalarniach odpadów. **Stanowiłoby to drastyczną utratę konkurencyjności polskich firm wobec wszystkich innych działających na świecie w tej branży i byłoby sprzeczne z powszechnie obowiązującą praktyką.**

Ponadto, definicja biomasy w rozumieniu Rozporządzenia w sprawie standardów emisyjnych była przedmiotem wykładni Naczelnego Sądu Administracyjnego m.in. w wyroku z dnia 26 lutego 2018 r., sygn. II OSK 2270/17. W przedmiotowym wyroku Naczelny Sąd Administracyjny, dokonując wykładni operatywnej (praktycznej) definicji biomasy w rozumieniu § 2 pkt 1 Rozporządzenia w sprawie standardów emisyjnych **jednoznacznie przyjął**, że:

„o zakwalifikowaniu określonej substancji do biomasy (w rozumieniu § 2 pkt 1 Rozporządzenia w sprawie standardów emisyjnych), decyduje pochodzenie danej substancji oraz brak w jej składzie związków chlorowcoorganicznych lub metali ciężkich, A NIE JAKIKOLWIEK ZANIECZYSZCZEŃ.”

„pył drzewny wydzielany z cięcia i szlifowania płyt drewnopochodnych MDF posiada taki sam skład jak drewno naturalne, a zastosowane środki wiążące z dodatkami utwardzaczami nie zawierają substancji aktywnych ani dodatków w postaci metali ciężkich”. Odpowiednie badania w tym zakresie

przeprowadził także Instytut Technologii Drewna Centrum Certyfikacji wyrobów Przemysłu Drzewnego.

Należy podkreślić, że pył drzewny (biomasa) również został poddany specjalistycznym badaniom przeprowadzonym przez akredytowane laboratoria oraz przez uznane instytuty badawcze (między innymi Instytut Technologii Drewna w Poznaniu). Wyniki badań zostały przedstawione w opiniach eksperckich.

Chcielibyśmy dobitnie podkreślić, że cały proces spalania musi odbywać się w instalacjach do tego przewidzianych, wyposażonych w odpowiednie systemy ochrony powietrza. Przepisy w zakresie emisji do powietrza muszą być bezwzględnie przestrzegane, a przypadki ich łamania powinny podlegać sankcjom prawnym.

Produkcja i spalanie biomasy, prowadzone przez firmy zaopatrzone w wymagane prawem i zgodne z konkluzjami BAT urzędnika ochrony powietrza nie zagrażają zdrowiu ani środowisku, a wszelkie normy i standardy są zachowane na najwyższym poziomie.

Zwracamy się do Pani Minister z prośbą o podjęcie wspólnych rozmów w celu wypracowania rozwiązania, pozwalającego na utrzymanie wiodącej pozycji krajowych producentów płyt drewnopochodnych na rynkach światowych. Przyjęcie bardzo wąskiej interpretacji pojęcia biomasy nie znajduje oparcia w przepisach prawa krajowego oraz prawa UE, ani również w praktyce gospodarczej w UE. Jesteśmy otwarci na spotkania i konsultacje.

Załączamy także, do zapoznania się, obszerną podstawę prawną, w której nasze postulaty mają swoje umocowanie.

Zwracamy się również do Pani z prośbą o pomoc w usprawnieniu procesu wydawaniu przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska zezwoleń na międzynarodowe przemieszczanie odpadów drzewnych. Doceniamy, że dokonał się w tym względzie przełom w porównaniu do okresu poprzednich rządów, kiedy wydawanie stosownych zezwoleń było całkowicie zatrzymane. Zezwolenia, o które wnioskuje firma zrzeszone w naszym Stowarzyszeniu, dotyczą odpadów drewnianych/drewnopochodnych, tj. odpadów wymienionych pod kodem AC170 w części II załącznika IV do rozporządzenia nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz. U. UE L 190 z 12.07.2006, str. 1, z późn. zm.). Odpady te wykorzystywane są do produkcji płyt drewnopochodnych. Odzysk materiałowy – recykling ma miejsce w instalacjach spełniających wymagania przepisów rozdziału 3 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów (Dz. U. z 2020 r. poz. 1792, z późn. zm.) – dalej Ustawa.

Praktyka wykorzystywania drewna z recyklingu jest stosowana na całym świecie i ma na celu oszczędzanie zasobów naturalnych, redukcję emisji CO₂, a także ograniczenie ilości odpadów trafiających na składowiska. Niestety nadal poziom odzyskiwanego materiału drzewnego w Polsce z odpadów jest bardzo mały i niewystarczający, stąd potrzebne jest poszukiwanie tego typu surowca również na rynkach zagranicznych, przede wszystkim na rynku Unii Europejskiej. Nasze firmy muszą podążać za ogólnoswiatowymi trendami i tworzyć instalacje do odzysku drewna użytkowego. W przeciwnym razie utracimy naszą konkurencyjność na rynkach światowych. Równie ważne jest też przygotowanie się na przyjęcie powstających w Polsce odpadów drewnopochodnych, których strumień, mamy nadzieję że wkrótce, zostanie odpowiednio wyodrębniony i skierowany do właściwych instalacji.

Firmy z naszej branży zbudowały lub są w trakcie budowy nowoczesnych instalacji oczyszczających odpady drzewne z zanieczyszczeń. Zainwestowano bardzo poważne środki finansowe, a na skutek braku surowca moce przerobowe instalacji recyklingowych nie są w pełni wykorzystywane.

Obecnie są procedowane zmiany polskiej ustawy o transgranicznym przemieszczaniu odpadów. Branża produkcji płyt drewnopochodnych jest żywotnie zainteresowana, w szczególności tworzeniem przepisów dotyczących importu „towarów używanych”.

Biorąc pod uwagę powyższe argumenty, wnioskujemy do Pani Minister o dopuszczenie Stowarzyszenia Producentów Płyt Drewnopochodnych w Polsce do udziału w tworzeniu nowego prawa, dotyczącego transgranicznego przemieszczania odpadów.

Jednocześnie deklarujemy wolę współpracy w opracowaniu rozporządzenia uznającego pozostałości z produkcji płyt drewnopochodnych jako produkt uboczny, które określiłoby zasady funkcjonowania zakładów wytwarzających płyty drewnopochodne oraz zagwarantowałoby bezpieczeństwo środowiska naturalnego.

W związku z powyższym bardzo prosimy Panią o osobistą interwencję w tej sprawie oraz o możliwość spotkania w celu szerszego wyjaśnienia tematów i przekazania odpowiedzi na mogące pojawiać się pytania i wątpliwości.

Z poważaniem

dr inż. Jędrzej Kasprzak

Prezydent

Stowarzyszenia Producentów
Płyt Drewnopochodnych w Polsce

Załącznik do pisma z dnia 16.10.2024 r. – znak: St.P/21/2024

Wybrane aspekty prawne

Według nas jako Stowarzyszenia, niezasadnym jest uznawanie przez Ministra Klimatu i Środowiska oraz Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, jako produktu ubocznego wyłącznie takich pozostałości, powstających podczas produkcji płyt drewnopochodnych, jak trociny, zrżyny, zrębki oraz pył drzewny, jeżeli zawierają jakiegokolwiek dodatkowe substancje chemiczne, tym samym wykluczając pozostałości drewna, które takie dodatkowe substancje posiadają.

Pismo w tej sprawie z nakazem bezwzględnego stosowania skierował GIOŚ do wszystkich Wojewódzkich Inspektorów Ochrony Środowiska.

Stanowisko takie naszym zdaniem jest zbyt wąską interpretacją prawa, która dyskryminuje producentów płyt w Polsce, w stosunku do konkurencji w innych państwach UE.

1. **Rozporządzenie Ministra Klimatu z dnia 24 września 2020 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz.U z 2020 r. poz.1860)**, które w par. 2 za **biomasę uznaje: produkty składające się z substancji roślinnych pochodzących z rolnictwa lub leśnictwa, które mogą być wykorzystywane jako paliwo w celu odzyskania zawartej w nich energii, oraz następujące rodzaje odpadów:**

(...)

e) odpady drewna, z wyjątkiem odpadów drewna zanieczyszczonego impregnatami lub powłokami ochronnymi, które mogą zawierać związki chlorowcoorganiczne lub metale ciężkie, w skład których wchodzi w szczególności odpady drewna pochodzącego z budowy, remontów i rozbiórki obiektów budowlanych oraz infrastruktury drogowej;

2. Wyżej cytowane Rozporządzenie stanowi implementację **Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 w sprawie emisji przemysłowych** (Dz. Urz. UE L 334/17) Zapisano w nim, że biomasa (przeznaczona do energetycznego spalania) to m.in.

(V) Odpady drewniane z wyjątkiem odpadów drewnianych mogących zawierać chlorowcopochodne lub metale ciężkie wprowadzone w wyniku zastosowania środków do konserwacji lub powlekania drewna (...)."

3. Niemal identyczną definicję znaleźć można w **Dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2015/2193 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza ze średnich obiektów energetycznego spalania** (Dz. Urz. UE L 313/1).

Należy zwrócić uwagę na nieścisłości tłumaczenia Dyrektywy UE, która wystąpiła podczas implementacji do rozporządzenia Ministra Klimatu w sprawie standardów emisyjnych.

Dyrektywa mówi o odpadach drewnianych lub odpadach drzewnych („wood waste” w jęz. angielskim) a ww. rozporządzenie o odpadach drewna. Nawet pomimo różnic w tłumaczeniu pozostałości drzewne powstające podczas produkcji płyt drewnopochodnych nie są zanieczyszczone impregnatami oraz powłokami zawierającymi metale ciężkie ani też związki chlorowcopochodne.

4. Również w ustawie o odpadach (Dz. U. z 2019 r. poz. 701, z późn. zm.) można znaleźć taką samą definicję biomasy (odpadów spełniających kryteria biomasy), których spalanie wyłączone jest spod przepisów dotyczących spalarni odpadów:

„Art. 163.

1. Przepisów art. 155-162 nie stosuje się do instalacji termicznie przekształcających wyłącznie odpady: (...)

5) drewna, z wyjątkiem drewna zanieczyszczonego impregnatami i powłokami ochronnymi, które mogą zawierać związki chlorowcoorganiczne lub metale ciężkie, w skład których wchodzi w szczególności odpady drewna pochodzącego z budowy, remontów i rozbiórki obiektów budowlanych oraz infrastruktury drogowej;
(...)"

Główny składnik płyt drewnopochodnych stanowi drewno, które tym różni się od drewna surowego, że jest przetworzone mechanicznie i chemicznie. Zawartość tych dodatkowych komponentów w postaci utwardzonych żywic aminowych w masie drzewnej wynosi około 10%.

Z chemicznego punktu widzenia składniki te nie wprowadzają nowych pierwiastków do płyt drewnopochodnych. Składają się one bowiem z podstawowych pierwiastków, z jakich złożone jest czyste drewno, tj. z **węgla, wodoru, tlenu i azotu**. Do produkcji płyt drewnopochodnych **nie stosuje się substancji zawierających metale ciężkie i/lub związki chlorowcopochodne**. Płyty produkowane w Polsce posiadają atesty higieniczne o klasie co najmniej E1.

5. Ponadto pozostałości z produkcji płyt spełniają **Międzynarodową Normę dla biopaliw stałych** – norma ta posiada status Polskiej Normy **PN-EN ISO 17225-1:2021-11** i jest przytaczana w konkluzjach BAT dla przemysłu płyt drewnopochodnych w całej Unii Europejskiej, cyt. z normy: „pkt **6.2.2 Produkty uboczne i pozostałości przemysłu drzewnego**. Do tej grupy są klasyfikowane produkty uboczne i pozostałości z produkcji z przemysłu drzewnego. Biopaliwa te mogą być chemicznie nieprzetworzone (na przykład pozostałości z korowania, z piłowania lub rozdrabniania, formowania, prasowania) lub mogą to być przetworzone chemicznie odpady drzewne z przetwórstwa drewna oraz z produkcji płyt i mebli (klejone, malowane, powlekane, lakierowane lub w inny sposób przetworzone drewno), o ile nie zawierają metali ciężkich lub związków chlorowcoorganicznych w wyniku zastosowania środków do konserwacji lub powlekania drewna.”

6. DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2015/2119 z dnia 20 listopada 2015 r. ustanawiająca *konkluzje* dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do produkcji *płyt drewnopochodnych* zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE Dz. U. UE. L. z 2015 r. Nr 306, str. 31 (*notyfikowana jako dokument nr C(2015) 8062*) (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. UE L z dnia 24 listopada 2015 r.), w BAT 12 wymienione są m.in. następujące techniki, cyt. „*Aby ograniczyć ilość odpadów stałych wysyłanych w celu unieszkodliwienia, w ramach BAT należy stosować jedną z poniższych technik lub ich kombinację: (...)*

b – wykorzystanie wewnątrznie zebranych pozostałości drzewnych, takich jak miał drzewny i pył zebrane w systemie odpylającym oraz osadów drzewnych z filtracji ścieków, jako paliwa (w odpowiednio wyposażonych obiektach energetycznego spalania znajdujących się na terenie instalacji) lub jako surowca;

c – stosowanie pierścieniowych systemów zbierania wyposażonych w jedną centralną jednostkę filtrującą w celu optymalizacji zbierania pozostałości, np. filtr workowy, cyklodfiltr lub cyklony o wysokiej wydajności.”

Ministerstwo Klimatu i Środowiska oraz GIOŚ przy podejmowaniu decyzji nie brało pod uwagę oficjalnych danych dotyczących jakości powietrza z Państwowej Stacji Monitoringu Powietrza nadzorowanych przez GIOŚ. Nie brało też pod uwagę wykonanej na zlecenie Ministerstwa Środowiska ekspertyzy wykonanej przez Instytut Technologii Drewna w Poznaniu:

„Analiza sposobów i warunków przetwarzania odpadów drzewnych w kontekście obowiązujących przepisów krajowych oraz Unii Europejskiej, w szczególności w instalacjach objętych pozwoleniami zintegrowanymi”.

Za to powoływano się na opinię do ww. ekspertyzy wykonaną przez Instytut Chemicznej Przeróbki Węgla, Zabrze, listopad 2018 r., która stanowiła kontropinię do ekspertyzy Instytutu Drewna w Poznaniu. Warunki opisane w opinii Instytutu Chemicznej Przeróbki Węgla nie odpowiadają warunkom spalania w instalacjach przemysłowych eksploatowanych w fabrykach wytwarzających płyty drewnopochodne. Badania tam opisane oparte były np. na pomiarach emisji ze spalania tworzyw drzewnych nieznanego pochodzenia w kotle retortowym o bardzo małej mocy (20 kW), gdzie występuje niepełne spalanie paliwa, a także na pomiarach z uwalniania się substancji przy podgrzewaniu próbki 25 mg pyłu drzewnego od temperatury 25°C do 700°C w warunkach laboratoryjnych, przy czym substancje organiczne wykrywane były we względnie niskich temperaturach. Jednocześnie należy zwrócić uwagę, że substancje te nie były wykrywane w temperaturach wyższych – fakt ten jednak nie został uwzględniony we wnioskach w opinii.